

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 listopada 2023 r.

DIH-3.707.100.2023.AB

DECYZJA DIH.3.107.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 lipca 2023 r. (D/KO.UH.8361.32.2023), na mocy której przedsiębiorcy Panu Bartoszowi Śledzińskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: Finance Development Bartosz Śledziński w Łodzi, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), za niewykonanie obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniu 27 – 31 marca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w parku trampolin, prowadzonym przez przedsiębiorcę [xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx], działającego pod firmą: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”..

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 7 marca 2023 r. (sygn. D/KO.8360.10.2023) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in.: „prawidłowość uwidaczniania cen oferowanych usług w sporządzonych cennikach oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi”. Zawiadomienie doręczono stronie 10 marca 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego – menagera obiektu.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) (zwanego dalej:

„rozporządzeniem”, „rozporządzeniem Ministra Rozwoju” lub „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”).

W kontrolowanej placówce ceny usług uwidoczniono konsumentom w cenniku przy wejściu do parku trampolin, w miejscu świadczenia usług, oraz na stronie internetowej www.jumpplanet.pl/konin/cennik-i-bilety. W wyniku oceny prawidłowości uwidaczniania cen w kontrolowanej placówce, stwierdzono w przypadku 12 cen usług, że:

- 1) nie uwidoczniono ceny usługi dla 1 pozycji (koszt usługi za każdą minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie) w cenniku udostępnionym przy wejściu do parku trampolin, w miejscu świadczenia usług, oraz na stronie internetowej - cena za minutę usługi wynosi — 0,55 zł;
- 2) nie uwidoczniono jednoznacznej informacji o cenie usługi dla konsumentów, tj. nie wskazano jednostki czasu jakiej dotyczy zakupiona usługa przy 11 pozycjach, w tym:
 - dla 7 pozycji nie podano wymaganych informacji zarówno w cenniku udostępnionym klientom w miejscu świadczenia usług, jak i w cenniku na stronie internetowej, przy czym powyższe dotyczyło usług:
 - JUMPAkro:
 - 4 wejścia – 100 zł,
 - 8 wejść – 168 zł,
 - 12 wejść – 228 zł.
 - JUMPEkipa:
 - na miejscu:
 - od 10 – 20 osób – 21 zł/ os.
 - pow. 20 osób – 19 zł/os.
 - przez Internet:
 - od 10 – 20 osób – 21 zł/os.
 - pow. 20 osób – 19 zł/os.
 - dla 4 pozycji nie podano wymaganych informacji w cenniku udostępnionym klientom w miejscu świadczenia usług, a dotyczyło to:
 - JUMPticket:
 - od poniedziałku do piątku:
 - na miejscu: bilet grupowy (min. 6 os.) – 25 zł,
 - przez Internet: bilet grupowy (min. 6 os.) – 22 zł,
 - w soboty, niedziele i święta:
 - na miejscu: bilet grupowy (min. 6 os.) – 28 zł,
 - przez Internet: bilet grupowy (min. 6 os.) – 24 zł.

Nieuwidocznienie w cenniku ceny naliczanej za każdą dodatkową minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań wskazanych w § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, wydanego w oparciu o przepis art. 4 ust. 6 ustawy, a w konsekwencji narusza interesy konsumentów.

Brak uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny i umożliwiający porównanie cen dla 11 rodzajów usług, tj. niepodanie pełnej i istotnej informacji dla klientów jakiej jednostki czasowej dotyczy zakupiona usługa, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia, a w konsekwencji narusza interesy konsumentów.

W oświadczeniach z 31 marca 2023 r. osoba reprezentująca przedsiębiorcę oświadczyła, że uzupełnione zostały jednostki czasowe przy zakupie biletów oraz została zlecona poprawa cennika na stronie internetowej. Ponadto wskazała, że zlecone zostało również umieszczenie informacji o cenie za minutę w wysokości 55 gr. w cenniku udostępnionym na stronie internetowej.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 31 marca 2023 r. (nr akt kontroli: D/KO.UH.8361.32.2023).

W dniu 20 czerwca 2023 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Ponadto wezwano przedsiębiorcę do przedłożenia informacji o wielkości obrotu oraz wysokości przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym 2022. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami w siedzibie WIIH a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie, oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Przedsiębiorca pismem z 26 czerwca 2023 r. złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że nieprawidłowości na terenie obiektu zostały uregulowane zgodnie z wytycznymi. W ocenie strony nieprawidłowości spowodowane były wymianą menedżera w obiekcie oraz niedoinformowaniem. Do pisma dołączono dowody zaprzestania naruszeń prawa — wydruki informacji cenowych o świadczonych usługach zgodne z dyspozycjami ustawy. Ponadto w piśmie strona zwraca się z prośbą o umorzenie postępowania wobec ich działalności w Koninie i nienakładania kary pieniężnej.

Dnia 19 lipca 2023 r. Wielkopolski WIIH na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu cenach oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję (nr akt sprawy: D/KO.UH.8361.32.2023) na mocy której, przedsiębiorcy wymierzył karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Decyzja została doręczona stronie 11 sierpnia 2023 r.

W dniu 7 września 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i udzielenie skarżącemu pouczenia, jak również zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Pismem z 13 września 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. Zgodnie z ust. 2 ww. paragrafu przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.

Zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w parku trampolin, stwierdzono nieprawidłowości w przypadku 12 cen dot. oferowanych usług, tzn.:

- 1) nie uwidoczniiono ceny usługi dla 1 pozycji (koszt usługi za każdą minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie) w cenniku udostępnionym przy wejściu do parku trampolin

w miejscu świadczenia usług, oraz na stronie internetowej - cena za minutę usługi wynosi — 0,55 zł;

- 2) nie uwidoczniiono jednoznacznej informacji o cenie usługi dla konsumentów, tj. nie wskazano jednostki czasu jakiej dotyczy zakupiona usługa przy 11 pozycjach.

Nieuwidocznienie w cenniku ceny naliczanej za każdą dodatkową minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagań wskazanych w § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, wydanego w oparciu o przepis art. 4 ust. 6 ustawy, a w konsekwencji narusza także interesy konsumentów.

Brak uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny i umożliwiający porównanie cen dla 11 rodzajów usług, tj. niepodanie pełnej i istotnej informacji dla klientów jakiej jednostki czasowej dotyczy zakupiona usługa, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia, a w konsekwencji narusza interesy konsumentów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Przedsiębiorca, odwołując się od ww. decyzji Wielkopolskiego WIIH zarzucił decyzji naruszenie:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędną konstatację, iż w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie przesłanki wynikające z w/w przepisu pozwalające na odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu;

ewentualnie:

- 2) art. 189f § 2 i § 3 Kpa poprzez brak rozważenia w przedmiotowej sprawie możliwości fakultatywnego odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej;

ponadto z ostrożności procesowej:

- 3) art. 6 ust. 3 Kpa ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną subsumpcję przesłanek ustalania wysokości kary pieniężnej przez Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej do stanu do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, co poskutkowało orzeczeniem rażąco wysokiego wymiaru kary pieniężnej w kwocie 1 500 zł.

Skarżący nie zgadza się ze stanowiskiem Wielkopolskiego WIIH, który „wskazując na natychmiastowe uregulowanie zakwestionowanych kwestii – zgodnie z wytycznymi organu” stwierdził, że „w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa pozwalające na odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Zdaniem strony bezsporna jest kwestia, iż strona zaprzestała naruszenia prawa i to w sposób natychmiastowy po przedstawieniu odpowiednich wytycznych przez organ (niespełna 3 dni po otrzymaniu wytycznych organu).

Jednocześnie zdaniem przedsiębiorcy sporna pozostaje kwestia czy waga naruszenia prawa stwierdzonego przez organ była znikoma. Strona wskazuje, że zgodnie ze stanowiskiem wypracowanym w piśmiennictwie naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa, a wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie

następstw naruszenia, etc. W analizowanym stanie faktycznym, w opinii przedsiębiorcy, naruszenia wskazane przez organ w stosunku do kontrolowanego obiektu spełniały przesłanki naruszenia znikomego.

Ponadto strona uznała, że nawet gdyby organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie występują obligatoryjne przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, w ocenie skarżącego należałoby rozważyć czy nie występują przesłanki uzasadniające fakultatywne odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez organ, wynikające z art. 189f § 2 i § 3 Kpa, strona bowiem samodzielnie, dobrowolnie i niezwłocznie przedstawiła organowi w piśmie z 26 czerwca 2023 r. dowody potwierdzające usunięcie naruszenie prawa.

W wątpliwość strona poddaje również prawidłowość zastosowania przesłanek wymiaru kary administracyjnej określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach. Zdaniem skarżącego, „abstrahując od braku podstaw do nałożenia przedmiotowej kary w ogóle, jej wysokość pozostaje rażąco zawyżona w stosunku do wagi ewentualnego naruszenia oraz historii dotychczasowej działalności kontrolowanego przedsiębiorcy. W zaskarżonej decyzji organ bowiem wprost wskazał, iż w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.” Wobec powyższego strona stwierdziła, że decyzja winna zostać zmieniona poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i udzielenie skarżącemu pouczenia.

Analiza akt sprawy przeprowadzona przez Prezesa UOKiK wykazała, że Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim ustaleniach kontroli udokumentowanych w protokole kontroli z 31 marca 2023 r. nr D/KO.UH.8361.32.2023. Z protokołu tego bezwzględnie wynika, że przedsiębiorca nie wywiązał się ze swoich obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o cenach, a mianowicie:

- 1) nie uwidoczniał ceny usługi dla 1 pozycji (koszt usługi za każdą minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie) w cenniku udostępnionym przy wejściu do parku trampolin w miejscu świadczenia usług oraz na stronie internetowej - cena za minutę usługi — 0,55 zł;
- 2) nie uwidoczniał jednoznacznej informacji o cenie usługi dla konsumentów, tj. nie wskazał jednostki czasowej jakiej dotyczy zakupiona usługa przy 11 pozycjach,

a więc stronie bez wątpienia została udowodniona okoliczność naruszenia prawa. W oparciu o ustalony stan faktyczny, którego wiarygodność potwierdziła również strona skarżąca (podpisując protokół kontroli), organ pierwszej instancji ostatecznie zdecydował o nałożeniu na stronę kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Należy zwrócić uwagę, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, stosownie do którego, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa m.in. w art. 4 ust. 1, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego obligatoryjnie karę pieniężną określoną w tym przepisie. Powyższe przepisy w sposób niewymagających dodatkowych założeń i wykładni nakazują właściwemu organowi IH wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków przewidzianych ww. przepisami, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 805/19).

Organ drugiej instancji wskazuje ponadto że, celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy

właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Art. 6 ww. ustawy statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają również przyczyny powstania nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy jednak podkreślić, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w dniu kontroli. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o czasie trwania usługi, czy opłaty po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie, były działaniami następczymi, podjętymi w wyniku ustaleń kontroli, a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy. Podkreślenia też wymaga, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciężących na nim obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia.

Mając na uwadze zarzut strony odnośnie naruszenia art. 189f § pkt 1 Kpa, Prezes UOKiK po przeanalizowaniu niniejszej sprawy uznaje ten zarzut za bezzasadny. Organ drugiej instancji, podobnie jak Wielkopolski WIIH, nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni należytej informacji o cenach usług oferowanych konsumentom zarówno w miejscu świadczenia usług, czy też w cenniku na stronie internetowej, dotyczących wejść grupowych lub wielokrotnych, bez wskazania czasu trwania usługi. Jednocześnie brakowało w cenniku informacji o cenie za każdą minutę po przekroczeniu wykupionego czasu, co mogło narazić konsumenta na zbędne dodatkowe koszty. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy przez brak uwidocznienia ceny usługi dla 1 pozycji oraz niewidocznienie jednoznacznej informacji o cenie przy 11 pozycjach z 40 oferowanych usług, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Ponad 25 % pozycji cenowych oferowanych usług było bowiem uwidocznione w sposób nieprawidłowy. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do rzetelnej i jednoznacznej informacji oraz uniemożliwia mu porównanie cen usług. Należy również wskazać, że strona prowadząc profesjonalną działalność gospodarczą nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze, co wyklucza możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tym bardziej, że kontrola sposobu uwidoczniania cen

został poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia. Mając na uwadze powyższe, wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą.

Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację zarówno o cenach, cenach jednostkowych, jak i z wskazaniem stawek przeliczeniowych, których dotyczą usługi. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach, jak już wskazano wcześniej, jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie i zakresie nabywanej usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena usługi ze wskazaniem, jak w niniejszym przypadku czasu jej trwania, należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z jej zakupem. Poinformowanie konsumenta o koszcie, jaki poniesie przekraczając czas wykupiony na bilecie, jest również bardzo istotną informacją z punktu widzenia interesów konsumentów. Uświadomienie konsumenta przed zakupem biletu, jakie są konsekwencje przekroczenia wykupionego czasu, pomoże mu wybrać korzystniejszą opcję, być może podjąć decyzję o ewentualnym zakupie biletu na dłuższy czas i pozwoli mu uniknąć dodatkowych kosztów. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości – jednak należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zarzutu dot. braku rozważenia przez organ pierwszej instancji art. 189f § 2 i § 3 Kpa, Prezes UOKiK wskazuje, że jak wynika z ustaleń kontroli, przedsiębiorca jeszcze w trakcie kontroli podjął działania naprawcze na miejscu w placówce, jak również zobowiązał się do uzupełnienia cennika na stronie internetowej zlecając firmie zewnętrznej odpowiednie zmiany na stronie internetowej, a więc nieuzasadnione było zastosowanie art. 189f § 2. Jednocześnie zdaniem Prezesa UOKiK, w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełniłoby celów, wskazanych w niniejszej decyzji, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidoczniała ceny usługi dla jednej pozycji, tj. kosztu usługi za każdą minutę po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie), jak również nie wskazano jednostki czasu jakiej dotyczy zakupiona usługa w 11 pozycjach w cenniku, dotyczących biletów grupowych czy wielokrotnych wejść. Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem

dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ ceny muszą być uwidocznione, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen, przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa. Organ oceniając kwestie czasu trwania naruszenia, uwzględnił czas od zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli (ponad dwa tygodnie), wskazując jednocześnie, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli, a zatem nie ma możliwości usunięcia skutków naruszenia chociażby w stosunku do konsumentów korzystających z usług przedsiębiorcy w tym czasie.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach Prezes UOKiK nie znajduje uzasadnienia dla tego argumentu. Ustawa dokładnie określa kryteria (przesłanki) jakie ma brać pod uwagę organ dokonujący miarkowania kary. Jak wskazuje art. 6 ust. 3 ww. ustawy do przesłanek tych należą:

- stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Po analizie materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, Prezes UOKiK stwierdził, że wszystkie z powyższych przesłanek zostały prawidłowo uwzględnione przez Wielkopolskiego WIIH przy nakładaniu kary.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia organ pierwszej instancji, właściwie wskazał, że przedsiębiorca nie uwidoczniał ceny usługi dla 1 pozycji (koszt usługi za 1 min. po przekroczeniu czasu wykupionego na bilecie) oraz nie uwidoczniał jednoznacznej informacji o cenie przy 11 pozycjach (brak informacji o czasie trwania usługi) z 40 oferowanych usług. Nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma, bowiem ponad 25 % pozycji cenowych oferowanych usług było uwidocznione w sposób nieprawidłowy. Organ drugiej instancji, stwierdza również, że naruszenie

nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie usługi w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, a co jest zagwarantowane obowiązującymi przepisami. Konsumentów którzy zakupili bilety, tak naprawdę nie otrzymali informacji, jak długo będą mogli korzystać z zakupionej usługi, ponadto nieuwidocznienie informacji o koszcie, jaki będą musieli ponieść po przekroczeniu określonego czasu, mogłoby dodatkowo narazić konsumentów na straty finansowe. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że w przypadku tego typu usług, bardzo istotne jest właściwe i jednoznaczne podawanie informacji o cenie i jednostce czasowej do jakiej ona się odnosi i jaki koszt konsument poniesie, w przypadku przekroczenia wykupionego czasu.

Podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedsiębiorca, 10 marca 2023 r. odebrał, wysłane przez Wielkopolskiego WIIH „Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli” z 7 marca 2023 r., zawierające wskazany, jako przedmiotowy zakres kontroli: „Prawidłowość uwidaczniania cen oferowanych usług w sporządzonych cennikach oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi”. W związku z tym, że kontrola rozpoczęła się 27 marca 2023 r. (17 dni od odebrania zawiadomienia), Prezes UOKiK uznał, że strona pomimo, że znała zakres kontroli i miała wystarczająco dużo czasu na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami prawa i skorygowanie niewłaściwie podanych cen w cenniku, nie podjęła żadnych działań. Głównym obowiązkiem przedsiębiorcy jest znajomość obowiązujących przepisów prawa i prowadzenie działalności zgodnie z nimi. Skutkiem braku znajomości i nie stosowania przepisów jest nałożenie przez odpowiedni organ administracyjnej kary pieniężnej, jak w niniejszym przypadku.

W przypadku analizy przesłanki dotyczącej dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen. Organ pierwszej instancji uwzględnił przy tym, że w toku kontroli przedsiębiorca usunął nieprawidłowości, jednakże należy podkreślić, że uwidocznienie cen nastąpiło w wyniku kontroli, a nie z własnej inicjatywy strony. Jak już wspomniano wyżej, Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. To na niej ciąży obowiązek prowadzenia działalności w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa i właściwie informować konsumentów o cenach usług.

Strona nie przesłała informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2022 r., w związku z czym organ pierwszej instancji wskazał na deklarację zawartą w oświadczeniu z 28 marca 2023 r., że należy do grupy średnich przedsiębiorców.

Natomiast odnosząc się do ostatniej przesłanki, należy wskazać, że przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz stan faktyczny stwierdzony w toku kontroli. Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 500 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości i stanowi jedynie 7,5 procenta maksymalnej wysokości kary. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

Podobnie jak Wielkopolski WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była

odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby konsumenci otrzymywali informacje o cenach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości co do ceny za oferowane usługi.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przesłanek do uchylecia zaskarżonej decyzji i zastosowania pouczenia i jednocześnie uznaje, iż Wielkopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o cenie oferowanych usług.

Odnosząc się do wniosku o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania organ drugiej instancji informuje, iż koszty postępowania administracyjnego zostały określone w art. 56 oraz art. 263 kpa. Prezes UOKiK po przeprowadzeniu niniejszego postępowania administracyjnego stwierdza, że w sprawie nie zaistniały okoliczności wymienione w ww. przepisach. Tym samym organ drugiej instancji uznał wniosek strony o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych za bezzasadny.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Wielkopolski WIIH
3. a/a